

illa oia que de xp̄o ventuō
 in carne atq; passuō sed et
 resurrectuō in lege figurāt
 que data ē in edictis angeloz
 donet veniret semē dispo-
 sū per āgelos et in manu me-
 diatoris. In quibz angel' erat
 utiq; pater et filius et sp̄s sc̄s.
 et aliqñ p̄r aliqñ fili' aliqñ
 sp̄s sc̄s. aliqñ sine vlla distic-
 tione p̄sone deus per illos
 figurabat' et si visibilibz et
 sensibilibz formis apparēs
 per creaturā tñ suā nō per
 subā suā cui vidende corda
 mūdant' p̄ hec oia q̄ oculis
 videntur. et auribz audiūt
 Sed iam satis qñtū existō
 pro captu mō disputatū et
 demōstratū est qd' in h' lib'
 suscepam' oñdere constitit
 q; et probabilitate rōnis
 qñtū homo uel potius qñ
 tū ego potui et firmitate
 auctoritatis qñtū de sc̄ptu-
 ris sanctis diuina eloquia
 patuerūt. qd' antiq̄s p̄ribz
 nr̄is an' incarnationē salua-
 toris. cū deus apparere dice-
 batur voces ille ac sp̄s cor-
 porales p̄ angelos facte s̄t.
 siue ip̄s loquētibz uel agē-
 tibus aliquid ex p̄sona dei
 sicut etiā p̄phas solē ostēdi-
 mus siue assumētibz ex cre-

atura qd' ip̄i nō essent ubi d̄s
 figurate demōstraret hoībz
 qd' genus significationū n̄
 p̄phetas omisisse ml̄tis exēpl'
 docent sc̄pture. Dup̄ est igit'
 iā ut videam' cū et nato per
 virginē d̄nō et corporali sp̄e
 sicut colūba descendente sp̄u
 sancto visis q; linguas igneis
 sonitu facto de celo die pente-
 costes post ascensionē d̄ni nō
 ip̄m verbū dei per subā qua
 p̄r̄i equale atq; coeternū est
 nec sp̄s p̄r̄s et filij p̄ subā q̄
 et ip̄e utriq; coequalis atq;
 coetern' est. sed utiq; creatu-
 ra que illis modis formari
 et existe potuit corporeis at-
 q; mortalibz sensibz apparuit
 qd' inter illas demōstratio-
 nes et has p̄rietates filij d̄i
 et sp̄s sancti quibz p̄ creaturā
 visibile factas intersit qd' ab
 alio volumine cōmodi' or-
 diem.

**Explicit lib' tertius
 Incipiūt capla lib' q̄rti Cap p̄m.**

De gr̄a dei qua sibi huā
 gen' recōsiliat ut quod
 pierat saluet' cap. ij.

De incarnatione verbi ut
 participes ei' eē possim' m̄ iij.

De simplo saluatoris nostri
 qd' ad duplum nostrū con-
 currit et congruit cap. iiii.

De rōne simplici ad duplū

per nūm trinarū atq; sena
rū. **caplm. v.** De quadriagi
ta sex ānis edificationis do
mimici corpus. **Cap. vi.** De tri
duo quo impleto dñs resur
rexit **capl. vii.** De signis
et p̄figurationibz que aduē
tū dñi p̄cesserūt. **Capl. viii.**

**De filio dei qui et in forma
dei et in forma serui vna p
sona est. Capl. ix.** De vnitāte
ecclesie in deo per geminā di
lectionē cui formā prebet v
ritas patris et filij et spūs sc̄i.
Cap. x. De mediatore ad
mortē dyabolo et mediatore
ad vitā ihū xp̄o **Cap. xi.** De
falsitate ludificationū quibz
hoiēs imūdi spūs fallunt.

Cap. xii. De falsis et derep
torijs purgationibz **cap. xiii.**

U mortē xp̄i nō fuisse necessi
tatis nr̄e. sed voluntatis et po
testatis sue. **Cap. xiiii.** De
sacrificio perf̄to et vero qd
ip̄e pro nobis saluator effec
tus est. **Cap. xv.** De hys q
sibi purgationē de virtute
ppria pollicentur **Cap. xvi.**

Sapiētes mūdi nec resur
rectionis veritatē ggnose
nec futuroꝝ ordm̄e scire po
tuisse q̄uis et ip̄i vaticinia
habere videbant **cap. xvii.**

Unde apud impios possunt

quedā futuā p̄scri. **cap. xviii.**
De fide qua credim⁹ t̄palit⁹
gesta et veritate que reddit
eterna **Cap. xix.** **De mis**
sione filij dei qua in forma
serui patre factus ē minor
cū in forma dei permaneat
equalis p̄i. **Cap. xx.** **U** nō
esse contra equalitatē patris
et filij si etiā sc̄dm̄ coeternā
patri diuinitatē intelligat⁹
filius missus. **Capl. xxi.**

De sensibili demōstratione
spūs sancti et de coeterna tri
nitate vnitatis. **Explicit capla.**
Incipit liber quart⁹. p̄fatio.

Sciētia celestū
terrestriū qz rez
magni estima
re solet genus
humanū. In quo
profecto meliores sunt qui
huc sciētie p̄ponūt nosse se
metip̄os. laudabiliorq; est
anim⁹ cui nota est. uel ifir
mitas sua. qm̄ qui ea nō per
specta. vias syderū scrutatur
etiā cogitaturus. aut qui iā
cognitas tenet ignorās ip̄se
qua ingrediatur ad salutē
ac firmitatē suā **Qu** vō
iam euigilauit in deū. spūs
sancti calore excitatus atq;
in eius amore corā se viluit
ad eūq; intrare volens nec

facilitate

variari videbat

valens. eoq; sibi lucente attēdit
 in se. tūc utq; se suāq; egritu-
 dinem illius mūdicie contem-
 pti nō posse cognouit. flere dul-
 ce h̄t eūq; p̄tari ut etiā atq; eti-
 am misereat donec exuat to-
 tā miseriā. et de p̄tari cū fiduci-
 a iam gātuto pignore salutis
 accepto p̄ eius vnicū saluato-
 rē hoīs et illūatorē. Hūc ita
 egentē et dolentē sciētia non
 inflat quia caritas edificat.
Prepositus enī sciētiā sciētie.
 proposuit scire infirmitatem
 suam magis qm̄ scire mūdi
 memia. fundamenta terrarū
 et fastigia celoz. et hanc appo-
 nendo sciētiā apposuit dolorē
 peregrinationis sue ex deside-
 rio patrie sue et conditoris ei-
 us d̄i sui. In hoc genere hoī-
 nū in familia xp̄i tui d̄nē d̄s
 meus. si inter paupes tuos
 gemo da michi de pane tuo
 responde hominibus qui nō
 esuriūt et sicut iusticiam
 sed satiati sūt et habundat.
Satiavit aut̄ illos fantas-
 ma eoz nō veritas tua quā
 repellendo resiliūt et ī suā
 vanitate cadunt. Ego certe
 sentio qm̄ multa figmenta
 pariat cor huānū. Et qd̄ est
 cor meū. nisi cor huānū.
Sed hoc oro deū cordis mei

ut nichil ex eis figmētis pro
 solido veō eructuē in has lit-
 teras. sed inde veniat in eas.
 quicquid per me venire po-
 tuit. vnde in q̄ius proiecto
 a facie oculoꝝ suoz. et de lō-
 gino redire conanti per
 viā quā stravit nobis huā-
 tate diuinitatis vngemiti
 sui aura veritatis eius aspi-
 tur. Quā in tm̄ licet mutabi-
 lis video in q̄ntū in ea nichil
 mutabile video n̄ locis et tē-
 poribus sicut corpa. nec solis
 t̄pibz et quasi locis sicut spi-
 rituū nr̄oz cogitationes. n̄
 solis t̄pibz et nulla uel yma-
 gine locoz sicut quedā nos-
 trarū mētū ratiocinationes.

**De gratia dei qua sibi huā-
 nū genus reconfiliat ut qd̄
 perierat saluetur. Cap. p̄mū.**

Omnino em̄ dei essen-
 tia qua ē nichil habz
 mutabile nec in eter-
 nitate. nec in veritate. nec
 in volūtate. quia eterna ē
 ibi veritas. et eterna cari-
 tas. et vera ibi est caritas.
 vera eternitas. et cara ibi
 est eternitas cara veritas.
Sed qm̄ exulauim⁹ ab i cō-
 mutabili gaudio. nec tamē
 inde p̄scisi atq; abrupti su-
 mus ut nō etiā in istis mū-

tabilibz et tpalibz eēnitatem
 ueritatē bñtatem quererem⁹
 nec mori enī n̄ falli n̄ p̄tur
 bari uolum⁹ missa sūt nob⁹
 diuinitus uisa congrua peg⁹
 nationi nr̄e quibz admone⁹
 mur nō h̄c esse qd̄ querim⁹
 sed illuc ab ista eē redeūdū.
 Vñ n̄ pendem⁹. h̄c ea non
 querem⁹. ac p̄mū nobis per
 suadendū fuit q̄ntū nos di
 ligeret d̄s ne desperatione nō
 auderem⁹ erigi in eū. Quā
 les aut̄ dilexerit ostendi o
 portebat ne tanqm̄ de meri
 tis nr̄is supbientes magis
 ab eo resilerem⁹. et in nr̄a
 fortitudine magis deficere
 mus ac p̄ hoc egit nobiscū
 ut p̄ci⁹ fortitudinē potius
 proficerem⁹ atq; ita in infir
 mitate huilitatis p̄ficeret
 uirtus caritatis. Hoc signi
 ficat in psal⁹ ubi ait plu
 uia uolūtaria segregās d̄s
 hereditati tue et infirmata
 est. tu ued̄ p̄feristi eā. plu
 uia quippe uolūtaria non
 nisi grām uult itelligi nō
 meritis redditā. sed gratis
 datā. Vñ et grā noiāt. De
 dit enī eā nō quia digni e
 ram⁹ sed quia uoluit. Hoc
 cognoscentes non uidentes
 in nobis erim⁹. et hoc est

infirmari. Ip̄e enī p̄ficiat nos
 qui etiā ap̄lo paulo dixit.
 Sufficit tibi grā mea nā uir
 tus in infirmitate p̄ficiat. p̄
 suadendū ergo erat hōi q̄n
 tum nos dilexerit deus et
 quales dilexerit. C̄ntū ne
 desperarem⁹. quales ne sup
 birem⁹. H̄c locū ap̄ls per
 natariū sic explicat. Cōmē
 dat aut̄ inquit suā caritatē
 d̄s in nobis. q̄n si cū adhuc
 p̄dres essem⁹ xp̄s pro no
 bis mortuus ē multo magis
 iustificati nūc in sanguīe ip̄i
 salui erim⁹ ab ira p̄ ip̄m. Si
 enī cū iūmici essem⁹ reconsi
 liati sum⁹ deo per mortē filii
 eius multo magis reconsi
 liati salui erim⁹ in uita ip̄iūs.
 Item alio loco. Quid ergo di
 cemus inquit ad hec. Si d̄s
 pro nobis quis contra nos.
 Qui etiā filio p̄prio nō p̄p̄
 at. sed pro nobis om̄ibz tra
 didit eū. quō nō et cū illo
 om̄ia nobis donauit. Quid
 aut̄ factū nobis anūciatur.
 hoc futū ostendebat et anti
 quis iustis ut p̄ eandē fidem
 etiā ip̄i huilitati infirmaret̄
 et infirmati p̄ficeret̄. Quā
 igit̄ unū est uerbū dei p̄ qd̄
 facta sūt om̄ia qd̄ est i con
 mutabilis ueritas ubi p̄i

apalut atq; iconmutabilit' sunt oia siml' no solu q' nuc sunt in hac vniuersa creatura. veru etia que fuerut et que futua sunt. Ibi aut nec fuerut nec futua sut. sed tm modo sut. et oia vita sunt. et omia vnu sunt. et magis vnu est et vna vita e. Sic em omia per xpm facta sut et quicqd factu est in hys in illo vita sit et facta non sit qa in principio no factu e verbu. sed erat verbu et vbu cat apud deu et ds erat verbu. et oia p xpm facta sut. n' p xpm omia facta cent. n' xpm esset ante oia. factuq; no eet. In hys aut que p xpm facta sut etiam corpus qd' vita no est p xpm no fieret nisi in illo anteqm fieret vita eet. Qd' em factu est iam in illo vita erat et non qualiscunq; vita na et aia vita e corpus. sed et her facta e quia mutabilis e. Et per qd' facta est n' per dei verbu iconmutabile? Omnia em per xpm facta sut. et sine ipso factu e nichil. Qd' ergo factu e iam in illo vita erat et no qualiscunq; vita s; vita erat lux hoim. lux ita q; ronaliu mentiu p quas

hoies a petoribz differunt et ideo sut hoies. No ergo lux corporea q' lux e carmiu siue de celo fulgeat siue terrenis igmbz attendat nec huana; tantu carmiu. sed etia beluina; et usq; ad minutissimos quosq; vermiculos. Oia em her vident ista luce. at illa vita lux hoimiu eat. nec longe posita ab uno quoq; mem. In illa ei viuim' et mouem' et sum' Et lux in tenebris lucet. et tenebre ea no cõprehenderut. Tenebre aut sunt stulte metes hoim praua cupiditate atq; infidelitate cecate.

De participatione verbi ut participes eius esse possim'

Has ut circa Cap scdm. ret atq; sanaret verbu per qd' facta sut oia caro factu est et habitauit in nobis. Illuatio quippe nra participa' verbi e illi' scilicet vite que lux e hoim huic aut participatioi. p' sus in habiles et minus ydonei exam' p'p' imudicia pato; . Illudami ergo exam'. Porro in quoz et supboz vna mudatio est sanguis iusti et huilitas dei ut ad con

templandū deū qđ natūā nō
 sum⁹ p̄ eū mūdarem. factū qđ
 natura sum⁹ et qđ p̄cō nō su
 m⁹. Deus enī natura nō sum⁹?
 hoīes natūā sum⁹. Iusti p̄cō
 nō sum⁹. Deus itaq; fact⁹ hō.
 iustus intercessit deo pro hoīe
 p̄cōre. Non em̄ congruit pec
 cator iusto: sed cōgruit homī
 homo. Adūgens ergo nobis
 similitudinē huānitatis sue.
 abstulit dissimilitudinē īqui
 tatis nr̄e: et factus particeps
 mortalitatis nr̄e. fecit parti
 cipes diuinitatis sue. Meri
 to quippe mors peccatoris
 ueniens ex dampnatiōis ne
 cessitate. soluta est p̄ mortē
 iusti ueniētē ex misericōdie
 volūtate: dū simplū ei⁹ cō
 gruit duplo nr̄o. **V**erū eī
 congruētia siue cōtinēntia
 uel consonācia uel si qđ cō
 modius dicit qđ ē unū ad
 duo in oī cōpaginatione ul'
 si melius dicit cōaptatione
 creature ualet plīmū. **V**erū
 em̄ cōaptationē sicuti michi
 nūc occurrit dicit volui quā
 greci armoniā uocat. **N**ec
 nūc locus est ut ostendā qñ
 tū ualet consonācia simpli
 ad duplū que maxime in
 nobis reperit et sic nobis ē

Hic ē capl. ij.

insita naturalit. A quo itaq;
 n̄ ab eo q̄ nos creauit ut nec
 īpiti possit eam nō sentire.
 siue nr̄i cantātes. siue alios
 audientes. **P** hanc quippe
 voces acutiores grauiorē q;
 concordant. ita ut quisq; ab
 ea dissonuerit. nō scienciā
 tuā exptes sūt plīm s; nr̄m
 sensū auditus nr̄i uehemen
 ter offendat. **S**ed hoc ut de
 mōstret longo sermōe op⁹
 est. **I**p̄is aut̄ aurib; exhibei
 p̄t ab eo qui nouit in regula
 ri monocordo. **D**e simplō sal
 uatoris nr̄i qđ ad duplū nr̄m
 cōcurrit et cōgruit. **Capl. tertū.**

Qerū qđ misit in p̄ntia
 qñtū donat deus edis
 serendū est quēadmo
 dū simplū dñi et saluatoris
 nr̄i ihū xp̄i duplo nr̄o cōgru
 at et quodāmo cōtinat ad sa
 lute. **N**os certe qđ nō xp̄iā
 ambigit et aiā et corpe mor
 tui sum⁹. aiā p̄t peccatū. cor
 pore p̄t penā peccati. ac per
 hoc et corpe p̄pter p̄m̄. **U**triq;
 autē rei nostre. id est et aiē
 et corpori medicina ex resur
 rectione opus erat ut ī me
 lius renouaret qđ erat īde
 terius cōmutatū. **M**ors aut̄
 aiē īpietas est et mors cor

porus corruptibilitas per qua
 fit et aie a corpe abressus. Si
 aut ei aia deo deserere. sic cor
 pus aia deserere morit. Vn
 illa fit insipies hoc ex aime.
Resuscitat ergo aia p pma
 et m corpe adhuc mortali re
 nouatio vite mchoatur a fi
 de qua credit m eu q iusti
 ficat ipu bomsq moribus
 augetur et roboratur de die
 m diem cu magis magisq
 renouat interior homo. Cor
 pus vob tanqm ho exteior
 qnto est hec vita diutior
 tanto magis magisq corru
 pit ul etate uel morbo uel
 varijs afflictionibz donec
 veniat ad ultimū que ab oi
 bus mors vocatur. Cuius aut
 resurrectio differtur m fine
 cu et nra iustificaco nra per
 fietur ineffabil. Tūc ei
 similes ei erim qm videbi
 mus eu sicuti ē. Nūc vero
 q diu corpus qd corripit
 aggrauat aiaz et vita hū
 na sup terrā tota tempta
 est non iustificat m cōspai
 eius omīs viues m compa
 rione iusticie qua equabim
 angelis et glorie que reue
 labitur m nobis. De morte
 aut aie a morte corpis disti

guenda. qd plura documēta
 cōmemorē: cū dñs i vna e
 uāgelica snia vtrāq mortē
 cuius facile discernēdā po
 fuerit ubi aut sine mortuos
 sepelire mortuos suos. Se
 peliendū quippe corpus mor
 tuū erat: sepultores aut ei
 p m fidelitatē impietatis i aia
 mortuos mtelligi voluit.
Quales exstantur cū dicit
 Surge qui dormis. et exur
 ge a mortuis: et illuābit te
 xpc. Detestatur aut quādā
 mortē apls dicens de vidua.
 Cuius aut m delicijs aut vi
 uens mortua est. Aia ergo
 iā pia q fuit ipa ppe iustia
 a fidei dicit ex morte reux
 isse atq viuere. Corpus aut
 nō tm moritur ppe aie abces
 sum qui futur ē: sed ppe tā
 tā mfirmatē carnis et san
 guinis quodā loco m scriptu
 ris etiā mortuū dicit loqte
 aplo. Corp quōdē iqt mortuū
 est ppe pām spūs aut vita ē ppe
 iusticiā hec vita ex fide frā ē qm iust ex fi
 de viuit. Sed quid sequit. Si
 aut spūs eius qui suscitauit
 ihm xpustū a mortuis habi
 tat m vobis: qui suscitauit
 xpm ihm a mortuis viuifi
 cabit et mortalia corpa vrā

per inhabitantē spm̄ eius ī
 in vobis. **H**inc ergo duple
 morti nr̄e. saluator īpedit
 simplā suā; et ad faciendā
 utramq; resuscitationē nr̄as
 in sacramēto et exemplo p̄
 posuit et p̄posuit unā suā.
Necq; enī fuit p̄dōr a' ip̄i
 us ut ei tanqm̄ spū mortuo
 in interiorē hoīe renouari
 opus eēt. et tanqm̄ resipis-
 cendo ad vitā iusticie reuo-
 cari sed indutus carne mor-
 tali et sola moruens et sola
 resurgēs ea sola nobis ad
 utruq; cōtinuit cū mea fiet
 interioris hoīs sacramentū.
 exterioris exemplū. **I**nter-
 ioris enī hoīs nr̄i sacramēto
 data ē illa vox p̄tinens ad
 mortē aīe nr̄e significādam
 non solū in psalmo verū et
 am in cruce. **D**eus me' d̄s
 meus ut quid me dereliq̄sti.
Cui voci congruit apl̄s dicens
Scientes q̄a vetus homo nr̄
 simul crucifixus ē cū illo ut
 euacuaretur corpus p̄c̄i.
 et ultra nō seruiam' p̄c̄o.
Crucifixō quippe interioris
 hoīs penitētie dolores itel-
 ligūtur et continētie quidā
 salubris cruciatus per quā
 mortem mors īpietatis pi-

mitur in qua nos nō ~~more~~ re-
 liquit deus. **E**t ideo p̄ tale
 cruce euacuatur corpus p̄c̄i.
 ut iam nō exhibeam' mē-
 bra nr̄a arma īiquitatis
 p̄c̄o. q̄a et interior hō si uti-
 q; renouatur de die in diē
 profecto vetus ē anteq̄ re-
 nouetur. **I**ntus nāq; agit
 qd̄ idē apl̄s dixit **E**xuite vō
 veterē hoīem et induite no-
 uū. **V**id' ita consequēter ex-
 ponit. **E**tia p̄pter deponē-
 tes mendaciū loquim' ver-
 tatē. **U**bi autē depōnē mē-
 daciū? nisi intus ut habi-
 tet in mōte sc̄o dei qui loq̄-
 tur veritatē in corde suo.
Resurrectio vero corpis dn̄i
 ad sacramētū interioris
 resurrectiois nr̄e p̄tinere
 ostendit' ubi postqm̄ resur-
 rexit ait mulieri. **N**oli me
 tangē'. **N**ondū enī ascēdi
 ad patrē meū. **C**ui misterio
 congruit apl̄s dicens. **S**i
 autē resurrexisti cū xp̄o que
 sursum sunt querite ubi xp̄s
 est ad dexterā dei sedēs que
 sursum sunt sapite. **H**oc ē em̄
 xp̄m̄ nō tangere nisi cū ascē-
 derit ad patrē nō de ip̄o tar-
 naliter sapere. **J**am vero ad
 exemplū mortis exterioris

hois nri dnice carnis mors
 pertinet quia per tale pas
 sione maxie hortatus e ser
 uos suos ut no timeat eos
 qui corpus occidunt. aiām
 aut no possut occidere. ppter
 qd dicit apls ut suppleam
 que desunt passionu xpi m
 carne mea. Et ad exemplū
 resurrectionis exterioris hois
 hois nri pertinere iuenitur
 resurrectio corpus dñi qā dis
 cipulis ait. Palpate et videte
 quia spc carnē et ossa nō ha
 bet sicut me videtis habere.
 Et unus ex discipulis ei enā
 atrices eius contrectans
 exclamauit dices. Dñs me
 et dñs meus. Et cū illius car
 nis tota integritas appareret.
 demonstratū est m ea qd suos
 exhortans dixerat. Capillus
 capitis vñ nō pibit. Vñ em
 pmo noli me tangere nōdū
 em ascendi ad patrē meū
 et vñ anteqm ascendit ad
 prēm a discipulis tangitur.
 nisi qā illic mfinuabat mte
 rioris hois sacramētū pre
 bebatur exteioris exemplū.
 An forte quisqm ita e absur
 dus atqz auersus a vero ut
 audeat dicere a vris eum
 tactū anteqm ascendet a mu
 lieribz aut cū ascendisset.

Propt hoc exemplū futiē nre
 resurrectionis m corpe qd p
 cessit in dnō dicit apls. Inia
 um xpi: deinde qui sūt xpi.
 De corpis enū resurrectione
 illo loco agebat. ppter quam
 etiam dixit. Transfigurabit
 em corpus hūilitatis nre cō
 forme corpi glē sue. Vna ergo
 mors saluatoris nri duabus
 mortibz nris saluti fuit. Et
 una eius resurrectio duas
 nobis resurrectiones presta
 tit: cū corpus eius m utraqz
 re id est et m morte et m re
 surrectione et m sacramēto
 mterioris hois nri. et exem
 plo exteioris medicinali qdā
 cōuenientia mstratū est.

**De ratione simpli ad du
 plū per numerū ternariū
 atqz senariū. Caplm qrtū.**

Het aut ratio simpli ad
 duplū oritur quidā
 a ternario nūo. Vñū
 quippe ad duo tria sūt. Sed
 hoc totū qd dicit ad senariū
 puenit. Vñū em et duo et
 tria sex fūt. Qu nūs prop
 terea pfectus dicit. qā par
 tibus suis cōpletia. Habet
 em has tres. sextā terciā
 dimidiā: nec ulla pars alia
 que dicit possit quota sit i
 uenitur ni ea. Sexta gō ei

unū est; terna duo. dimidia
 tria. Unū autē et duo et tria
 cōsumāt eūndē senariū. Cui⁹
 pfectionē nobis scā septuā cō
 mendat in eo maxie qd' deus
 sex diebz sua opa pfectit et sex
 ta die factus est homo ad yma
 ginē dei. et sexta etate genēis
 huāni filius dei venit et fact⁹
 est filius hoīs. ut nos reforma
 ret ad ymaginē dei. **Et** q̄
 pe nūc etas agitur siue mil
 leni aīi singulis distribuāt
 etatibz. siue in diuīnis litteris
 memorizabiles atqz insignes
 quasi articulos tpm vestige
 mus. ut p̄ma etas iueniat
 ab adam usqz ad noe. in sc̄da
 usqz ad abrahā et demceps
 sicut matheus euāgelista dis
 tinxit ab abrahā usqz ad da
 uid. a dauid usqz ad trāsmi
 grationē in babiloniā; atqz
 inde usqz ad virgīs partum.
Quae tres etates cōiūcte ill'
 duabz quīqz faciūt. Proinde
 sextam nichoanūt natiuitas
 dñi. que nūc agit⁹ usqz ad
 occultū tpm finē. **Huc** ergo
 senariū numerū quādā tpm
 gerere figurā etiam in illa
 rōne triptite distributiōis ag
 noscim⁹ qua unū temp⁹ cōnu
 tam⁹ ante legē. alter⁹ sub lege.
 terciū sub gratia. In quo tpe

sacramētū renouatiōis acci
 pim⁹: ut in fine tpm etiā re
 surrectione carnis om̄i ex pte
 renouati. ab unūsa nō solū
 aīm verū etiā corpus infirmi
 tate sanem⁹. **Unde** intelligit⁹
 illa mulier in typo ecclie a dño
 sanata et erecta quā curuaue
 rat infirmitas alligāte sa
 thana. **De** talibz enī occultis
 hostibus plangit illa vox ps':
 curuauerūt aīam meā. **Hec**
 autē mulier detē et octo an
 nos habebat in infirmitate;
 qd' est ter sem. **Menses** autē
 ānoz detē et octo iueniūtur
 in nūō solidi quadrati sena
 rii; qd' est series sem et hoc
 sexies. **Juxta** quippe est ieo
 dem euangeliū loco. arbor q̄
 illa ficulnea cui⁹ miserā ster
 litatē etiā tercius ānus argu
 ebat. sed ita pro illa interces
 sū ē ut dimitteret⁹ illo anno:
 ut si fructū ferret bene. finali
 ter excideretur. **Nam** et tres
 āni ad eandē triptitā distri
 butiōnē. p̄tinent. et menses
 triū ānoz quadratū sena
 iūm faciūt qd' est sexies sem.
 ānus etiā unus si duodeci
 menses integri considerēt.
 quos tricenī dies complet.
Talē quippe mensem veterē
 obseruauerūt quē circuit⁹

lunaris ostendit; senario nu^o pollet. **Q**uod em̄ valent sex i^o p^omo ordine nu^ooꝝ qui cōstat ex vnus ut pueniat ad decē: hor valent sexagita in s^odo ordine qui constat ex denis ut pueniat ad centū. **S**exagenarius ergo nu^os dierū sexta ps̄ āni ē. **P**roinde p senariū primi versus multiplicat tāqm̄ senarius s^odi versus et fuit series sexagem. ccc. et lx. dies: qui sūt integri duodecim menses. **S**ed qm̄ sicut mensem circuitus lune ostendit hoībus sic ānus circuitu solis aiāduersus ē: restat aut quūq; dies et quadrans diei. ut sol impleat cursum suū ānuq; cōcludat. **Q**uatuor em̄ quadrantes faciūt vnū diem. quē nāc est interkalari ex cursu quadrāniō qd' bisextū vocant. ne tpm̄ ordo turbetur etiā ipōs quūq; dies et quadrantem si consideremus senarius nu^os in eis plimū valet et p^omo qā sicut fieri sollet ut a parte totū cōputetur nō sūt iam dies quūq; sed potius sex ut quadrās ille accipiatur pro die. **D**einde quia in ipis quūq; die

bus sexta pars mensis est. **I**pe aut quadrās sex horas habet. **T**otus em̄ dies id est cū sua nocte viginti quatuor hore sunt. **Q**uarū ps̄ q^orta qui est quadrās diei sex hore iueniūt. **I**ta in āni cursu senarius nu^os plimū valet. **D**e quadraginta sex ānis **Cap. v.**

Nec imerito in edificatione dn̄ici corpis in cui⁹ figurā templū a iudeis destructū triduo resuscitatur eē dicebat mis ip̄e senarius pro āno posit⁹ intelligit. **D**ixerūt ei quadraginta et sex ānis edificatū templū **E**t quadrages series seni fuit. ccc. lxxvi. **Q**ui nu^os dierū cōplet nouē menses et sex dies qui tāqm̄ decē menses pientib; feis iputantur. nō qā oēs ad sextū diē post nonū mēse pueniūt; sed qua ipā perfectio corpis dn̄i tot dieb; ad partū producta cōput^o sicut a maiorib; traditum suscipiēs ecclie custodit auctoritas. **O**ctauo em̄ kalendas aprilis conceptus creditur quo et passus. **I**ta monimēto nouo q^o sepul

quo

die

tus est ubi nullus eát posi-
tus mortuor̄ nec ante nec
postea. congruit uterus vir-
ginis? ~~quibus~~ conceptus
est ubi nullus seminat̄ est
mortaliū; natus aut̄ tradit̄
octavo kalendas ianuarij.
Ab illo ergo usq; ad istū cōpu-
tati. et lxxvi reput̄tur dies;
qui senariū numerū qua-
dragies sexies habent. Quo
nūc ānoꝝ templū edifica-
tum est; quia eo nūc sena-
rioꝝ corpus dñi perfectū
est qd' mortis passione desti-
tū triduo resuscitauit. Dice-
bat enī hoc de templo cor-
poris sui: sicut euidentissi-
mo et robustissimo euāge-
ly testimonio declaratur qd'
aut. Sicut fuit ionas ī ven-
tre ceti trib; dieb; et trib;
noctib;: ita erit fili⁹ hoīs
in corde terre trib; diebus
et trib; noctib;. **De triduo**
quo impleto dñs resurrex̄
psū autē tridui nō cap. vi.
totū et plenū fuisse sc̄ptūā
testis est; sed prim⁹ dies
a pte extrema totus ānūā
tus ē. dies vero tertius a
parte prima et ip̄e totus;
medius aut̄ inter eos id ē
sc̄ds dies absolute totus

T
Quintus

viginti quatuor horis duo-
decim nocturnis et duodecim
diurnis. Crucifixus ē ei
primo iudeor̄ vocib; hora
tertia cū eēt dies sexta sab-
bati. Demde in ip̄a cruce
suspensus hora sexta et
sp̄m tradidit hora nona;
sepultus ē aut̄ cū iā sero
factū eēt sicut sese habēt
verba euāgelij qd' itelligi-
tur in fine diei. Undelibet
ergo nūcipias etiā si alia
ratio reddi p̄t quō nō sit
contra euāgelū iohānis
ut hora terna ligno suspē-
sus intelligatur: totū diē
p̄mū nō cōprehendis. Er-
go a parte extrema totus
cōputabitur; sicut tercius
a parte p̄ma. Nox enī usq;
ad diluculū quo dñi resur-
rectio declarata ē ad ternū
diē pertinet: q̄a d̄s q' dix-
it de tenebris lumē clares-
cere ut p̄ gratiā noui testa-
mēti et participationē re-
surrectionis xp̄i audrem?
fustis enī aliqñ tenebre
nūc aut̄ lux in dño; insinu-
at nobis quodāmō qd' a
nocte dies sumat iūū.
Sicut enī prim⁹ dies p̄t
futur̄ hoīs lapsū a luce ī

III.

noctem: ita isti p[ro]p[ter] ho[m]i[n]is re-
 paratione[m] a tenebris ad lu-
 cem co[m]putant. Ab hora er-
 go mortis usq[ue] ad diluui-
 um resurrectionis hore su[n]t
 quadraginta; ut ex ip[s]a no-
 na co[n]numeret. Cui nu[m]o co[n]-
 gruit eti[am] vita eius sup[er] ter-
 ram post resurrectione[m] in
 quadraginta dieb[us]; et e[st] iste
 nu[m]us in scripturis frequetissi-
 mus ad insinuand[um] miste-
 riu[m] p[er]fectionis in quadrypti-
 to m[un]do. Habent eni[m] quan-
 dam p[er]fectione[m] dete[m]p[or]e; et ea-
 quater multiplicata faciunt
 quadraginta. A vespere aut[em]
 sepulture usq[ue] ad diluui-
 um resurrectionis xxxvi
 hore sunt: qui est quadra-
 tus senarius. Refert[ur] ad il-
 lam r[ati]one[m] simpli ad dupl[um];
 ubi est co[m]p[ar]ationis maxi-
 ma co[n]sonantia. Duodeci[m]
 eni[m] ad viginti quatuor sim-
 plo ad dupl[um] co[n]ue[n]iunt et
 fiunt triginta sex. nox to-
 ta cu[m] die tota et nocte tota.
 Neq[ue] hoc sine v[er]o sacram[en]-
 to quod supra co[m]memoraui.
 Non absurde quippe sp[iritu]m
 diei co[m]p[ar]am[us]. corpus autem
 nocti. Om[n]iu[m] eni[m] corpus
 in morte ac resurrectione

et sp[iritu]s n[ost]ri figuram et corpus
 gerebat exemplum. Etia[m] sic
 ergo apparet illa ratio sim-
 pli ad dupl[um] in h[or]is xxxvi:
 cu[m] duodeci[m] ad viginti qua-
 tuor conferuntur. Et horu[m]
 quide[m] nu[m]o[rum] causas cur in
 scripturis s[an]ctis positi sint. p[er]-
 alius alias indagare: uel
 quibus iste quas ego reddi-
 di p[ro]ponende sint uel eque
 probabiles uel istis etiam
 probabiliores. frustra t[ame]n
 eos ee in scripturis positos
 et nullas ee causas misti-
 cas cur illic isti nu[m]i co[m]me[n]-
 rent. nemo tam stultus i[m]p[er]-
 tusq[ue] contenderit. Ego aut[em]
 quas reddidi uel ex eccl[esi]e
 auctoritate a maioribus
 traditas uel ex diuinaru[m]
 scriptura[rum] testimonio ul' ex
 ratione nu[m]o[rum] similitudin[um]
 q[ue] collegi. Contra ratio[n]es
 nemo sobrius. contra scrip-
 turas nemo xp[ist]ian[us] cont[ra]-
 eccl[esi]as nemo pacificus sense-
 rit. *De signis et p[re]figura-
 tionib[us] que adue[n]tu[m] d[omi]ni p[re]-
 cesserunt. Cap[itu]l[um] septim[um].*

Hoc sacramentu[m] hoc
 sacrificiu[m] hic sacerdos
 hic deus anteq[uam] mis-
 sus veniret factus ex feia.

omnia que sacrate atq; mister
 patrib; nr̄is per angelica mi
 racula apparuerūt. siue que
 per ip̄os fr̄a sūt similitudis
 hui⁹ fuerūt ut oīs creatura
 factis quodāmodo loqueret
 vnū futurū in quo esset sal⁹
 vniuersorū a morte reparā
 dorū. Gr̄a enī ab vno deo ve
 ro et sūmo per impietatis inq̄
 tatem resilientes et dissonā
 tes deflexeram⁹ et euanie
 ram⁹ in ml̄ta discissi p̄ ml̄
 ta et inherentes in multis
 oportebat nutū et impio
 dei miserātis ut ip̄a multa
 venturū cōclamarēt vnū.
 et a multis cōclamat⁹ ve
 ret vnus. et multa cōtesta
 rent⁹ venisse vnū et a mul
 tis exonerati venirem⁹ ad
 vnū. et multis p̄cis ī aīa
 mortui et p̄pter p̄c̄m ī car
 ne morituri amarem⁹ si
 ne p̄c̄o mortuū in carne
 pro nobis vnū. et in resus
 citatū credētes et cū illo p̄
 fidē in sp̄ū resurgētes iusti
 ficarem⁹ in vno iusto facti
 vnū. nec in ip̄a carne nos
 v̄surrecturos desparem⁹ cū
 multa mēbra ituerem⁹ pre
 cessisse nos caput vnū in
 quo nūc per fidē mūdati

et tūc p̄ specīe redintegrati
 et per mediatorē deo recō
 filiati. herream⁹ vni. fruam⁹
 vno. permaneam⁹ vnū.
**De filio dei qui et in forma
 dei et in forma serui vna
 persona ē. Cap. viii.**

Sic ip̄e filius dei. ver
 bū dei et idē ip̄e me
 diator dei et hoīm fili⁹ hoīs
 equalis p̄ri p̄ diuinitatis v
 nitatē et p̄iceps n̄r p̄ hu
 manitatis susceptionē pa
 trē interpellans pro nobis
 per id quod homo erat nec
 tamē tacens qd̄ deus cū pa
 tre vnū erat inter cetera ita
 loquit⁹. Non pro hys autē
 rogo m̄q̄t tm̄ sed et pro eis
 qui credituri sūt per ver
 bū eorū in me ut oēs vnū
 sūt sicut tu p̄r ī me et ego
 in te ut et ip̄i in nobis v
 nū sūt ut mūdus credat
 quia tu me misisti. Et ego
 claitatē quā dedisti michi
 dedi illis ut sūt vnū sicut
 et nos vnū sum⁹. **De vni
 tate ecclesie in deo p̄ gemi
 nā dilectionē cui formā
 prebet vnitās patris et**

filij et sp̄i s̄c̄i. Cap. ix.
Non dixit ego q̄ ip̄i vnū
 quous per id qd̄ eccle

uy.

caput ē et corp⁹ ei⁹ etiā possit di-
 cere ego et p̄n̄ nō vnū sed vnus.
 q̄a caput et corpus vn⁹ est xp̄s.
 sed diuinitatē suā cōsubstācia-
 lem p̄ā ostendens. p̄t̄ qd' et alio
 loco dicit. ego et p̄r vnū sum⁹.
 In suo genere hoc est i eusdē
 nature cōsubstāciali parilita-
 te vult ēē suos vnū sed i n̄pō
 quia i sensib⁹ nō possent disso-
 ciatī ab iuicē per diuersas vo-
 luptates et cupiditates et imū-
 dicias p̄dōx̄ v̄n̄ mūdant̄ per
 mediatorē ut sint i illo vnū
 nō tm̄ p̄ eandē naturā qua
 hoīes ex hoīb⁹ mortalibus
 equales angelis fuit. sed etiā
 p̄ eādē caritatē i eandē b̄titudi-
 nē conspiratē concordissimā
 volūtātē i vnū sp̄m̄ quodā
 caritatis igne conflata. Ad h̄
 enī valet qd' aut ut sint vnū
 sicut et nos vnū sum⁹ ut quē
 admodū p̄r et filius nō tantū
 equalitate substācie sed etiā
 volūtate vnū sūt. ita et h̄ij
 iter quos et deū mediator ē
 filius nō tantū p̄ id qd' eusdē
 nature sūt sed etiā p̄ eandē
 dilectionis societate vnū sint.
 Demde idipm̄ qd' mediator ē
 per quē reconsiliam⁹ deo sic
 mdicat. Ego inquit i eis et tu
 i me; ut sint cōsumati i vnū.
 De mediatore ad mortem

**Dyabolo et mediatore ad vi-
tam ihu xp̄o. Cap. X.**

Hec est v̄cā pax et cum
 creatore nr̄o nobis fir-
 ma cōnexio purgatis
 et recōsiliatis per mediatorē
 vite. sicut maculati et aliena-
 ti ab eo recesseram⁹ per me-
 diatorē mortis. Sicut eī dya-
 bolus supbus hoīem supbiētē
 perduxit ad mortē. ita xp̄s
 hūilis hoīem obediētē reduxit
 it ad vitā quia sicut ille ela-
 tus cecidit et deiecit consen-
 tiētē. sic iste hūiliat⁹ surrexit
 et exerxit credētē. **Q**uā enī
 nō puenerat dyabol⁹ quo ip̄e
 p̄duxerat mortē quippe sp̄s
 i impietate gestabat. sed mor-
 tem carnis non subierat. q̄a
 nec indumētū suscepit mag-
 nus hoī videbatur p̄iceps
 i legiomb⁹ demonū p̄ quos
 fallaciay regnū exercet. sic
 hoīem p̄ elationis typū potē-
 tie qm̄ iusticie cupidiorē.
 aut p̄ falsam philosophiam
 magis m̄flans aut p̄ sacra
 sacrilega irretiens i quib⁹
 etiā magice fallacie curio-
 siores supbiores q̄ aiās de-
 ceptas illusas q̄ p̄cipitant
 subditū tenet polliceē etiā
 purgationē aiē p̄ eas q̄
 teledas appellant t̄n̄figurā

lj ē m̄p. x.

et h̄c p̄spendit
 et per mediatore
 filiat. heretici
 vno. permanent
 De filio dei qui
 dei et m̄formis
 personae
 ut ip̄e filius
 h̄i deo et
 diator dei et h̄o
 equalis p̄ā p̄p̄
 nature et p̄p̄
 mantatis suis
 trē interpellat
 per id quod h̄o
 tamē t̄tens
 tre vnū erat
 loquit. Non p̄
 rogo nisi h̄i
 qui creditur
 h̄i eoz. m̄ n̄
 sūt sicut h̄ij
 m̄e ut et p̄
 n̄ sūt ut m̄
 qua tu m̄
 clatate quā
 dedi illis ut
 et nos vnū
 tate erlesit
 nā dilectio
 preber vnū
 filij et
 On dicit
 q̄us p̄

ap. ix.

Non dicit
 q̄us p̄

do se in angelū lucis per mul-
tiformē machinationē in sig-
nus et prodigijs mendacij.

**De falsitate ludificationū
quibz hoīes īmūdi spītus**

fallūt. Caplin. xi.

Facile est enī spiritibz
nequissimis p̄ aerea
corpa facere multa que mi-
rentur aīe terrenis corpibz
aggrauate etiā melioris af-
fectus. Si enī corpa ip̄a ter-
rena nōnullis artibus et ex-
ercitationibz modificata in
spectaculis theatricis tanta
miracula hoībus exhibent
ut hī qui nūqm̄ talia vide-
runt narrata vix credant:
quid magnū ē dyabolo et
angelis eius de corporeis
elemētis per aerea corpa fa-
cere que caro miretur. q̄
etiā occultis inspirationibz
ad illudendos humanos
sensus fantasmata ymagi-
nū machinari quibz vigila-
tes dormientes ve decipiat
uel furētes exagitet. Sed
sicut fieri p̄t ut hō vita ac mo-
ribz melior spectet nequissi-
mos hoīes uel in fune am-
bulātes uel multimodis
motibz corpm̄ multa īcredi-
bilia facientes. n̄ ullomō
facere talia concupiscat. n̄

eos p̄ponendos sibi, p̄tēā ex-
istimet: sic aīa fidelis et pia
nō solū si videat verū etiam
si p̄t fragilitatē carnis exhor-
reat miracula demonū non
ideo tamē aut se nō posse talia
dolebit. aut ob hoc illos melio-
res eē iudicabit cū sit p̄serti
in societate sac̄torū qui p̄ vir-
tutē dei cui cūcta subiecta sūt
et mīme fallacia et multoma-
iora fecerūt siue hoīes siue
angeli boni. **De falsis et decip-**
toribz purgationibz. Cap. xii.

Nequaqm̄ igit̄ per sac̄-
legas similitudīes et
īpnas curiositates et
magicas conserratioēs aīe
purgant̄ et reconsiliantur
deo: q̄ falsus mediator nō
traicit ad sup̄iora. sed potius
obsidēs m̄tercludit viam p̄
affectus quos tanto malig-
niores quāto sup̄iores sue
societatis m̄spirat. qui nō
possūt ad euolandū pēnas
nutrire virtutū sed potius
ad demergendū pondera ex-
aggerare vicioz: tanto graui-
us aīa ruitura quāto sibi vide-
tur euecta sublimi⁹. Proinde
sicut magi fecerūt diuīnt⁹
moniti quos ad huīlitatē
dn̄i adorandā stella p̄duxit:
ita et nos nō qua venimus

my

sed per alia[m] man[us] ad patriam
 redire debem[us] qua[m] rex hu-
 milis docuit: et qua[m] rex su-
 p[er]bus huili regi aduersari-
 us obsidere non possit. Et
 nobis eni[m] ut adorarem[us] hu-
 lem xpm celi enarrauerunt
 gloria[m] dei: tu[m] in oem terra[m]
 exiit sonus eor[um]. et in fines
 orbis terre verba eor[um]. **U**ia
 nobis fuit ad mortem p[ro] p[er]am
 in adam. **P**er unu[m] quippe ho-
 mine[m] p[er]am intravit in huc
 mundu[m] et p[ro] p[er]am mors: et ita
 in omnes hoies p[er]transiit in
 quo oes p[er]auerunt. **H**ui[us] vie
 te mediator dyabolus fuit
 p[ro]suasor p[er]am et p[er]cipitator in
 morte. **N**am et ipse ad opan-
 dam dupla[m] mortem n[ost]ra[m]. sim-
 pla[m] attulit sua[m]. per impietate[m]
 n[ost]ra[m] mortu[us] e[st] in spu. carne
 utiq[ue] mortu[us] no[n] est. **N**obis
 aut[em] et impietate[m] p[ro]suasit et
 p[ro]p[ter] hanc ut in morte car-
 nis venire merem[ur] essent.
Unu[m] ergo appetuim[us] in i-
 suasione. alteru[m] nos serui-
 tu[m] est iusta d[omi]nati[on]e. p[ro]p[ter]
 rea quippe scriptu[m] e[st]. **D**eu[s] mor-
 tem non fecit quia causa
 mortis ipse non fuit s[ed] t[ame]n
 p[ro] ei[us] retributione[m] iustissi-
 ma[m] mors irrogata e[st] p[ro]p[ter]u[m]

sic ut suppliciu[m] iudex irrogat
 reo causa tamen supplicij non
 est iusticia iudicis. sed meri-
 tu[m] criminis. **Q**uo ergo nos me-
 diator mortis t[ame]n fuit et ipse
 no[n] venit id e[st] ad mortem carnis
 ibi nobis d[omi]n[us] deus n[ost]r[us] medi-
 tina[m] emendationis miseruit.
 qua[m] ille no[n] meruit. occulta
 et nimis archana ordinati-
 one diuine alteq[ue] iusticie.
Ut ergo sicut p[ro] unu[m] hoies mor-
 ita et per unu[m] hoie[m] fiet re-
 surrectio mortuor[um] q[ui]a magis
 vitabat hoies q[uo]d euitare
 non poterat mortem carnis
 q[uo]m mortem spu[s]. id e[st] magis
 pena[m] q[uo]m meritum pene. na[m]
 no[n] peccare aut no[n] curatur.
 a paru[m] curat. no[n] mori aut[em]
 q[ui]us no[n] obtineat. veheme[n]-
 ter satagitur. vite mediator
 ostendens q[uo]m non fit mors
 timenda que per huana[m]
 conditione[m] iam euadi non
 potest. sed potius impietas que p[ro]
 fidem caueri potest occu-
 rit nobis ad fine[m] quo veni-
 mus sed non qua venim[us].
Nos eni[m] ad mortem per pec-
 catu[m] venim[us]. ille p[ro] iusticia[m].
 Et id[em] cu[m] sit mors n[ost]ra p[er]a
 p[ro]p[ter]u[m] mors illius facta est
 hostia p[ro] p[er]a. **Mortem xpi.**

cos ponendos
 istinet. sic aut[em]
 no[n] sola si videt
 si p[er] fragilitate[m]
 reat miranda
 deo t[ame]n aut[em]
 doleret aut ob
 res e[st] uoluntate[m]
 in sonitate p[er]
 tute dei cui dicit
 et m[er]ito fallent
 uia forent
 angeli boni
totus purgator
No[m]i[n]i
 leges
 i[n]mag[ine]
 magnas
 purgant[ur] et no[n]
 deo: q[ui]a fallit
 traurit ad sup[er]
 obsides m[er]ito
 affectus quos
 mores quib[us]
 sonetatis n[ost]ra
 possit ad uoluntate[m]
 nutre[m] uoluntate[m]
 ad demerit[um]
 aggerere
 us aut[em] uoluntate[m]
 hic dicitur
 sicut magis
 moniti p[er]u[m]
 d[omi]ni adorandi
 ita et nos n[ost]ra

nō fuisse necessitatis nr̄e sed
volūtatis et ptātis sue cap. xiii.

Quapropter cū sp̄s corpi
pponatur. mors q̄ sit
sp̄s a deo deserri. mors
autē corpus ab sp̄u deserri. ea q̄ sit
pena in morte corporis. ut q̄ sp̄s
volens deseruit deū. deserat
corpus iuitus. ut cū sp̄s deū
deseruit q̄a voluit. deserat
corpus etiā si noluit. nec dese-
rat cū voluit. nisi aliq̄ sibi
vini qua ip̄m corpus p̄imat
intulerit demonstrat sp̄s me-
diatoris quā nulla pena p̄ni-
usq̄ ad mortē carnis accesserit
q̄a nō eam deseruit iuitus.
sed q̄a voluit. q̄n voluit. quō
voluit. quippe dei verbo ad v-
nitatē cōmixtus. **V**inc aut po-
testate h̄eo ponēdi aīaz meā et
ptatē h̄eo iter sumēdi eā. **H**eo tollē
eam a me. sed ego pono eā
et iterū sumo eam. **E**x hoc
maxime mirati sūt sicut euā-
geluū loquit̄ qui p̄sentes erāt
cū post illā vocē in qua fi-
gurā p̄ni nr̄i edidit continu-
o tradidit sp̄m. **L**onga em̄
morte cruciebāt̄ ligno suspē-
si. unde latrombz ut iam mo-
reverent̄. et de ligno ante sab-
batū deponerētur cetera con-
fracta sunt. **I**lle autē q̄a mor-

tuus iuentus ē miraculo fuit.
Hoc etiā p̄latū legim⁹ fuisse
miratū cū ab illo sepeliendū
corpus d̄m̄i peteretur. **I**lle ita
q̄ deceptor qui fuit hoī me-
diator ad mortē. falsoq̄ se op-
ponit ad vitā. noīe purgati
om̄s per facta et sacrificia sa-
cilega quibus sup̄bi sedunt̄
tur. quia nec participatiōes
mortis nr̄e habē potuit. nec
resurrectionē sue. simplam
quidē suā mortē ad duplā
nr̄am potuit afferre. simplā
vero resurrectionē in qua et
sacramētū eet̄ renouatiōis
nr̄e et eius que in fine futūa
est euigilatiōis exemplū nō
utiq̄ potuit ille promde qui
sp̄u viuus carnē suā mortuā
resuscitauit verus vite media-
tor illū sp̄m̄ mortuū et mor-
tis mediatorē ab spiritibus
in se credētū foras misit ut
nō regnaret in tr̄isecus sed
forinsecus oppugnaret nec
tamē expugnaret. **C**ui seip̄e
quoq̄ temptādū prebuit ut
ad superādās etiā tempta-
tiones eius mediator esset
nō solū p̄ adiutoriū verū eti-
am per exemplū. **A**t ille pu-
nitus ubi per om̄es aditus
ad interiora moliens inrepe-

III.

expulsus ē. post baptismū in
heremo cōpleta om̄ temptatōe
illectibrosa. quia viuū sp̄m̄ mor-
tuus sp̄m̄ nō inuasit quoquō
audus mortis huāne. cōuer-
tit se ad faciēdā mortē quā
potuit. et permissus ē illud
qd' ex nobis mortale viuus
mediator acceperat et ubi
potuit aliquid facere. ubi ex
om̄ parte deuictus ē. et vñ
accepit exterius ptātē dñice
carnis occidende. inde iterū
or qua nos tenebat potestas
eius occisa ē. **F**actū est eī ut
unicula pat̄z multoz ī mul-
tis mortibz p̄ vnus vnā
mortē quā pat̄m nullū pre-
cesserat soluerent. **Q**uam
p̄ptea dñs pro nobis in debi-
tam reddidit ut nobis debita
nō noceret. **N**eqz em̄ cuius
qm̄ iure ptātis exutus est
carne. sed ip̄e se exiit. **N**ā
qui posset nō mori si nollet.
proculdubio qz voluit mor-
tuus ē et ideo p̄cipat⁹ et
ptātes expoliavit fiduciali-
ter triūphans eas in semet
ip̄o. **M**orte sua quippe vno
verissimo sacrificio pro nob
oblato quicqd' culpaz erat
vñ nos p̄cipatus et ptātes

ad luenda sup̄plina iure deti-
nebant purgavit aboleuit
extinxit. et sua resurrectionē
in nouā vitā nos p̄destinatos
votauit. votatos iustificauit.
iustificatos glorificauit. **I**ta
dyabolus hoīez quē p̄ consen-
sionē seductū tanqm̄ iure ite-
gro possidebat. et ip̄e nulla
corruptione carnis et sāgu-
inis septus. p̄ ip̄am corpis mor-
talis fragilitatē nimis ege-
nā et infirmā tanto sup̄ior
qm̄to uelut dicitur et fortior
quasi p̄anofo et erupnofo do-
minabat⁹ in ip̄a morte carnis
amisit. **Q**uo em̄ cadentē nō
secutus ipulit pat̄rē. illuc
descendentē persecutus cōpu-
lit redeptorem. **S**it ī mortis
confortio filius dei nobis fieri
dignatus est amicus quo nō
p̄ueniēdo meliorē se nobis
atqz maiorē putabat iūni-
tus. **D**icit em̄ redemptor
nr̄. **M**aiorē dilectionē neō
habet qm̄ ut aiām suā po-
nat pro amicis suis. **Q**uo
circa etiā ip̄o dñō se crede-
bat dyabolus sup̄iorē iquā
illi dñs in passiombz cessit.
quia et de ip̄o itellectū est
qd' in psalmis legit⁹. **M**inuis-
ti eū paulomin⁹ ab angelis

ut ab aliquo uelut equo iure
aduersus nos agente ipse omni-
sus innocens eum iure equissimo su-
paret. atque ita captiuitate cap-
tam propter peccatum captiuaret nosque
liberaret a captiuitate propter pec-
catum iusta suo iusto sanguine
iuste fuso mortis cyrographum
delens et iustificandos redimes
patres. Hinc etiam diabolus
adhuc suos illudit quibus se
per sua sacra uel ut purgandis
et potius implicandis atque mer-
gendis falsus mediator oppo-
nit quod superbis facillime per sua
det irridere atque contempne
mortem christi a qua ipse quanto est
alienior tanto ab eis creditur
sanctior atque diuimior. Qui
tamen apud eum paucissime re-
miserunt agnoscantibus genti-
bus et pia humilitate bibenti-
bus peccatum suum. cuiusque fiducia
deserentibus hostem suum et con-
currentibus ad redeptorem suum
Nescit enim diabolus quod il-
lo et infiditate et furete uti-
tur ad salutem fidelium suorum ex-
celsissima sapientia dei. a fi-
ne superiore quod est uicium spi-
ritualis creature usque ad finem
inferiorem quod est mors corporis
pertingens fortiter et disponens
omnia suauius. Attingit eum ubique

propter suam mundiciam et nichil
inquinatum incurrit in eam. a mor-
te autem carnis alieno dyabo-
lo unum nimium superbis credit
mors alterius generis para-
tur in eterno tartari igne quod
non solum cum terrenis sed etiam
cum eternis corporibus extru-
ciari spiritus possunt. ^{acut} Superbi autem
homines quibus christus quod mortuus
est uiluit ubi nos tam magno
emittit et istam mortem reddunt
cum hominibus conditioni erupnose
nature que trahitur a pri-
mo peccato et in illam cum illo per-
cipitabantur que propterea christo per
posuerunt quod eos in ista deiecit.
quod per distantiam naturam ipse non
cecidit et quo propter eos per igen-
tem misericordiam ille descendit.
Et tamen se demombus esse me-
liores non dubitant credere.
eosque maledictis omnibus insectari
detestarique non cessant. quos
certe alienos ab huiusmodi mortis
passione nouerunt propter quam
christum contempnunt nec sic uolunt
considerare quam fieri potue-
rit ut in se manens nec per
seipsum ex ulla parte mutabi-
le uerbum dei per inferioris tamen
nature suspensionem aliquid
inferius pati posset quod
imundus demon quod terrenum

iii.

corpus nō habet pati nō pos-
sit. si tū sint nri denombus
meliores tñ quia carnē por-
tant mori sic possūt quēad-
modū mori demones qz eā
nō portāt nō utiqz possunt.

Et tū de mortibz sacrificioz
suoz multū psumāt que se
fallacibz supbisqz spiritibus
imolare non sentiūt aut si
etiā sentiūt aliquid sibi pro-
desse arbitrāt. yfidoz et
iudoz amicitia quoz itē
tionis nullū negociū est n̄
ipeditio reditus nri nō itel-
ligūt ne ipōs quidē supbissi-
mos sp̄e honoribz sacrificioz
gaudere potuisse nisi vni ve-
ro deo pro quo coli volunt
verū sacrificiū deberetur.

**De sacrificio p̄f̄o et vero qd̄
ip̄e pro nobis saluator effec-
tus est. Caplin. xiii.**

Neqz id rite posse offer-
ri n̄ p̄ sacerdotē maḡ^m
sc̄m et iustū nec nisi
ab eis accipiatur qd̄ offertur.
pro quibus offertur. atqz id
sine vitio sit ut pro viciosis
mūdandis possit offerri. Hoc
certe omēs cupiūt qui pro se
offerri sacrificiū deo volunt.
Ergo ergo tam iustus et st̄s
sacerdos qm̄ vnicus dei fili⁹
nō qui opus haberet per sa-
crificiū sua purgare peccata

nt originalia nec ex humana
vita que addūt. Et quid tā
rōgruent ab hoibz sumeretur
qd̄ pro eis offeretur qm̄ huāna
caro. Et quid tā aptū huic imo-
lacioni qm̄ caro mortalis. Et
quid tā nūdū pro mūdandis viciis
mortalū qm̄ sine ulla contagio-
ne carnalis rōcupiscētie caro na-
ta ī utero et ex utero virginali.

Et qd̄ tā grate offerri et susci-
pi posset qm̄ caro sacrificij nri.
corpus eff̄a sacerdotis nri.

Et qm̄ quatuor considerantur
in om̄i sacrificio. Cui offerat.
A quo offerat. Quid offera-
tur. Pro quibus offerat. Idem
ip̄e vnus verusqz mediator p̄
sacrificiū patris reconsiliās nos
deo vni tū illo maneret tui of-
ferebat vni in se faceret pro
quibus offerebat. vni ip̄e eēt
qui offerebat et qd̄ offerebat.

**De hys qui sibi purgationem
de virtute p̄ria pollicēt. Cap̄**

Sunt aut̄ quidā. xv.
qui se putant ad cōtē-
plandū deū et mherē-
dū deo virtute p̄ria posse pur-
gari quos ip̄a supbia maxie
maculat. Nullū enī viciū
est cui magis diuina lege re-
sistitur et m qd̄ magis accipi-
at Ināndi ius ille supbissi-
m⁹ sp̄s ad p̄ma. mediator
ad sumā mterclusor nisi oc-

... sua mūdandis
... te aut̄ ceteris
... lo vni nri
... mos aliter
... tur in ceteris
... nō solū tū
... tū ceteris
... nri sp̄s
... hōis quibz
... est vult
... em̄ et qd̄
... n̄ hōis
... nature que
... mo p̄m et
... cupit
... posuerit
... q per
... tendit et
... tem m̄fals
... Et tamē
... lures nō
... colip̄ maled
... detestari
... certe alien
... passione
... xp̄m contē
... consider
... rit ut in
... sc̄m et ill
... le verbū
... nature
... mferus
... imūdis

capl
ii

culte insidians alia via deute
 tur aut per plm deficiētē qd
 mterptat amalech apte seu
 ens et ad terrā repromissio
 nis repugnādo transitū ne
 gans per cruce dñi q̄ moysi
 manibz extensis pfigurata
 est supetur. Vñc em̄ sibi
 purgationē isti virtute p̄a
 pollutetur. quia nō nulli eoz
 potuerūt anem mētis ultra
 oem creaturā transmittere
 et lucē iōmutabilis veita
 tis q̄ntulatūq; ex pte contin
 gere qd xpianos multos ex
 fide mteri sola muētes non
 dū potuisse derident. Sed qd
 prodest supbienti et ob hoc
 erubescenti lignū conscende
 de longinquo conspicerē pa
 triam trismarinā? aut quid
 obest huili de tanto mterual
 lo non eā videre in illo lig
 no ad eam venienti quo de
 dignatur ille portari? **Sapi**

**entes mūdi n̄ resurrectionis
 veritatē cognoscē nec futuro
 rū ordinē scire potuisse q̄ius
 et ipi vancinā habere videāt**

. vancināe.

Heciam re **Cap. xvi.**
 resurrectionē carnis
 nos credere rephēdūt
 sibiq; etiā de hys rebz credi vo
 lunt. Quasi vero quia pre
 celsam iōmutabilēq; substā
 tiam per illa que facta sunt

. h̄ ē m̄p.

intelligē potuerūt. p̄tea de cō
 uersione rerū mutabilū a
 de contexto seculoz ordine. In
 ledi sūt. Nūq; qz verissīe disputāt
 et documētis certissīs psuadet et
 nis rōmbz oīa t̄palia fieri. p̄
 terea potuerūt in ipis rōmbz
 perspicere uel ex ipis colligē.
 quot sint aiālū genera. q̄
 semina singuloz i exordijs.
 qui modus in m̄cremētis.
 qui mū p̄ cōceptus. portus.
 p̄ etates. per occasus. q̄ mo
 tus in appetēdis q̄ scdm nāz
 sūt. fugiendisq; contrariis.
Rōne ista oīa nō p̄ illā m
 cōmutabile sapiētiā. sed p̄
 locoz ac t̄p̄m historiā quesi
 rūt et ab alijs expta atq; cō
 scripta crediderūt. Quō
 minus mirādū ē nullo mō
 eos potuisse prolixoz seculo
 rū seriē vestigare. et quā
 dam metā hui⁹ excursus q̄
 tāqm̄ fluuio genus decurrit
 huānū atq; inde cōuersioē
 ad suū cuiq; debitū termi
 nū. **I**sta em̄ nec historiā
 scribere potuerūt longe fu
 tura et a nullo expta atq;
 narrata nec isti philosophi
 ceteris meliores in illis sū
 mis eteris qz rōmbz itellai
 talia cōtemplati sunt. Alioq;
 nō eiusdē generis p̄terita q̄
 potuerūt historice inquire
 rent. sed potius et futura p̄

noscerent. Unde apud ipsos possunt quedam futura pre-

Quod qui scribit. Cap. XVII potuerunt ab eis vates a nostris prophete appellati sunt. quoniam et prophetarum nomen non omnino alienum est a tribus eorum. Sed plurimum interest utrum ex primis preteritorum futura conueniant sicut medici multa prudendo etiam tribus mandauerunt que ipse expta notauerunt sicut denique agricolae uel etiam nauae multa pronuntiant. talia enim si ex longis interuallis tempore fiant diuinationes putantur. an uero iam uentura precesserit et longe uisa ueniencia nuntientur pro acuto sensu uidentium quod cum faciunt aeree potestates diuinare credunt tanquam si quisquam de montis uertice aliquem longe uideat uenientem et proxime in campo habitantibus ante nuntia et an ab angelis sanctis quibus ea deus per uerbum sapientiarum suarum indicat ubi et futura et preterita stant uel quibusdam pronuntiantur hominibus uel ab eis audita rursus ad alios homines transmittant. an ipsorum hominum quorundam mentes in tantum euehant spiritu sancto ut non per angelos sed per se ipsas futurorum instantes causas in ipsa summa rege arte conspiciant. au-

diunt autem ista et aeree potestates siue angelis ea nuntiantibus siue hominibus et tantum audiunt quantum opus est ille iudicat cui subiecta sunt omnia. Multa etiam predicuntur istis tunc quodam impulsu spiritu nescientium sicut caphas nesciuit quod dixit. sed tunc esset pontifex prophetauit. Ergo de successione seculorum et de resurrectione mortuorum philosophos nec illos consulere debemus quia creatoris eternitatem in quantum uiuimus mouemur et sumus quantum tunc potuerunt intellexerunt. quia per ea que facta sunt cognoscetes deum. non sicut deum glorificauerunt. aut gratias egerunt. sed dicentes se esse sapientes stulti facti sunt. Et tunc ydonei non essent in eternitatem spiritus talis incommutabilis quam naturae animae mentis tam constanter infigere. ut in ipsa sapientia creatoris atque rectoris uniuersitatis uiderent uoluntaria seculorum que ibi iam essent et semper essent. hic autem futura essent ut non essent atque ut ibi uiderent conversiones in melius non solum animarum sed etiam corporum humanorum usque ad finem perfectionem. Cum ergo ad haec ibi uidentia nullo modo essent ydonei ne ad illud quidem digni habiti sunt. ut eis ista per sanctos angelos nuntiaretur siue forinsecus per

sensus corporis siue interioribus
 reuelationibus in spiritu expressis
 sicut patribus nostris uestra pietate
 predictis hec demonstrata sunt
 qui ea predicantes et uel de presen-
 tibus signis uel de proximis re-
 bus ita ut predicarent factis fi-
 de facientes auctoritatem cui de
 longe futuris usque in seculi
 finem crederetur habere merue-
 runt. **Utates** autem aereae superbe
 atque fallaces etiam si quedam
 de societate et ciuitate sanctorum
 et de uero mediatore a sanctis
 prophetis uel angelis audita.
 per suos uates reperuntur dixisse.
 id egerunt ut per hec aliena
 uera etiam fideles dei si posset
 ad sua falsa traderent. **De**
 autem per nescentes id egit ut ue-
 ritas undique personaret fide-
 libus in adiutorium. impijs in testi-
 monium. **De fide qua credimus
 temporaliter gesta et ueritate que
 reddet eterna. Cap. xviii.**

Quia ergo ad eterna ca-
 pescedenda perdonei non era-
 mus. sordesque peccatorum
 nos pregrauabant temporalium rerum
 amore contracte et de pagina
 ne mortalitatis tamquam natura-
 liter iolite purgandi eramus.
 purgari autem ut contempnarem
 eternis non nisi per temporalia pos-
 semus qualibus iam contempna-
 ti tenebam. **Vanitas enim**

a morbo plurimum distat. sed
 medici curatio non morbo con-
 gruatur non perducit ad sanita-
 tem. **Inutilia temporalia** decipiunt
 egrotos. utilia temporalia susci-
 piunt sanandos et trahunt
 ad eterna sanatos. **Mens**
 autem rationalis sicut purgata
 contemplatione debet rebus
 eternis sic purganda temporalibus
 fidem. **Dixit quidam** illorum
 qui quondam apud grecos
 sapientes habiti sunt. **Quantum**
 ad id quod ortum est eternitas
 ualeat. tantum ad fidei ueritas.
Et profecto est uera sententia.
Quod enim nos temporale dicimus hoc
 ille quod ortum est appellauit.
Ex quo genere etiam nos fu-
 mus non tantum secundum corpus. sed
 etiam secundum animam - mutabili-
 tatem. **Non enim** proprie uoca-
 tur eternum quod aliqua ex parte
 mutatur. **In quantum igitur** mu-
 tabiles sumus. in tantum ab eter-
 nitate distamus. **Promittit**
 autem nobis uita eterna per
 ueritatem a cuius perspicuitate
 rursus tantum distat fides
 nostra quantum ab eternitate mor-
 talitas. **Quare ergo** adhibe-
 mus fidem rebus temporalibus gestis
 propter nos et per ipsam mundam
 ut cum ad speciem uenerimus
 quemadmodum succedit fidei
 ueritas. ita mortalitati suc-

redit eternitas. **Qu**ia ppter qm
fides nra fiet veritas cu ad
id qd nobis credentibz pro
mittit. puenerim. pmit
tit aut nobis vita eterna
et dixit veritas non q fiet
sicut futura e fides nra. h
que semp e veritas qa ibi e
etermitas. **D**ixit eni veritas.
Hec e aut vita eterna ut cog
noscant te vnu veru deu et
que misisti ihm xpm cu fi
des nra videndo fiet veri
tas tu mortalitate nram
comutatam tenebit eternis
Ead donec fiat et ut fiat
quia rebz ortis accomoda
m fidem credulitatis. sicut
in eternis speram verita
te contemplationis ne fides
mortalis vite dissonaret
a veritate eterne vite ipa
veritas pu coeterna de ter
ra orta est. cu filius dei sic
venit ut fieret filius hois
et nre in se exciperet fidem
nram qua nos pduceret
ad veritate suam. qui sic
suscepit mortalitate nraz.
ut no amitteret eternitate
suam. **C**ntu eni ad id quod
ortu est eternitas valet. ta
tu ad fide veritas. **I**ta er
go oportebat nos purgan

ut ille nobis fieret ortus q
maneret eternus. n alter
nobis eet in fide. alter i ve
ritate. nec ab eo qd orti su
mus. ad eterna transire
possem nisi eterno p ortu
nrm nobis sociato ad etim
tate nri traherem. **H**uc
itaqz illuc quodam modo secuta
est fides nra. quo ascendit i
que credim ortus mortuus
resuscitatus assumptus. **H**oz
quatuor duo priora nouera
mus in nobis: scim ei hoies
et oriri et mori. **D**uo aut re
liqua id e resuscitari et assu
mi iuste in nobis futura spa
m qz in illo facta credimus.
Itaqz in illo quia et id quod
ortu erat trahit ad eternita
te. trahitur est et nrm cu fi
des puenerit ad veritatem.
Iam eni credentibz ut in verbo
fidei maneret et inde ad ve
ritate ac per hoc ad eternita
te pduci a morte liberaret
ita loquit. **S**i manseritis in
verbo meo vere discipuli mei
estis. **E**t quasi quereret quo
fructu. secutus ait. et cognos
cetis veritate. **R**ursus quasi
dicerent quid prodest morta
libz veritas. et veritas iquit
liberabit vos. vni nisi a morte

a corruptione a mutabilitate. Veritas quippe immortalis incorrupta incommutabilis permanet. Vera autem immortalitas vera incorruptibilitas vera incommutabilitas ipsa est eternitas. **De missione filii dei qua in forma serui patre factus est minor cum in forma dei permaneat equalis**

E patri. **Capitulum XIX.** **Q**ue ad quod missus est filius dei. primo vero et te quod est missum esse filium dei. **Q**uemcumque propter faciendam fidem qua mundarem ad contemplantandam veritatem in rebus ortis ab eternitate prolatis. et ad eternitatem relatis temporaliter gesta sunt aut testimonia huius missionis fuerunt aut ipsa missio filii dei. **S**ed testimonia quedam veterum pronuntiauerunt quedam veritate se testata sunt factum quippe creaturam per quam facta est omnis creatura. omnem creaturam teste habere oportebat. **N**isi enim multis missis predicaretur unus non multis dimissis teneretur unus. **E**t nisi talia essent testimonia que prout magna esse viderent non crederetur ita magnum ut magnos faceret magnus qui ad pueros mis-

fus est parus. **I**n comparabiliter enim maiora filii dei facta sunt celum et terra et omnia que in eis sunt. quia omnia per ipsum facta sunt. quoniam signa atque portenta que in eius testimonium properuerunt. **S**ed tamen homines ut hec magna per eum facta paruim crederent illa parua tamquam magna tremuerunt. **C**um ergo venit plenitudo temporis misit deus filium suum secundum carnem ex muliere factum sub lege. usque adeo paruim ut secundum carnem. **E**o itaque missum quo factum. **S**i ergo maior minore mittit. fatemur et nos factum minore et in tempore minore in quantum factum. et in tempore factum in quantum missum. **M**isit enim filium suum factum ex muliere. **P**ropter quod tamen quia fratres sunt omnia. non solum prius quam factus mitteret. sed prius quam essent omnia eundem mittenti confiteamur equaliter quem dicimus missum minore. **Q**uomodo ergo ante istam plenitudinem temporis qua eum mitti oportebat priusquam missus esset videri a patribus potuit cum eis angelica quedam visa demonstraretur quoniam nec iam missus sicut equalis est patri videbatur. **U**nde enim dicit philippo a quo utique sicut a ceteris et

ab ip̄is a quibz crucifixus est
 in carne videbat tanto tpe vo-
 luitū sū et nō cognouistis me.
 philippe qui me videt. videt et
 patrē nisi quia videbat et nō
 videbat. Videbatur sicut mis-
 sus factus erat. nō videbat
 sicut p̄ eū oīa facta erāt. Aut
 unde etiā dicit illud. Qui au-
 dit mādata mea et seruat ea
 ip̄e est qui me diligit. et qui
 me diligit diligitur a patre
 meo et ego diligā eū et mā-
 festabo ei mentem cū eēt ma-
 nifestus ante oculos hoīm n̄
 quia carnē qua verbū ip̄lei-
 tudine t̄pis factū erat. suscipi-
 ende nr̄e fidei porrigebat. n̄m
 aut verbū p̄ qd̄ oīa sc̄a erāt
 purgate p̄ fidē menti cōtem-
 plādū in eternitate seruabat.
Non eē contra equalitatē pa-
tris et filij si etiā sc̄dm coeter-
nā patri diuinitatē intelligen-
tur filius missus. cap. xx.

Sicut sc̄dm hoc missus a
 patre filius dicitur quia
 ille p̄r̄ est et ille filius.
 nullo mō ip̄edit ut credamus
 equalē p̄r̄ eē filiū et cōsubsta-
 tialē et coeternū et tamē a
 p̄r̄e missū filiū. Non quā ille
 maior ē et ille minor. sed quā
 ille p̄r̄ et ille filius. ille gem-
 tor. ille gemtus ille a quo

est qui mittit. ille qui ē ab
 eo qui mittit. filius em̄ a pa-
 tre est nō p̄r̄ a filio. Sc̄dm hoc
 iam p̄t̄ intelligi nō tm̄ ideo
 dici missus filius quā verbū
 caro factū ē. sed ideo missus
 ut verbū caro fieret et per-
 p̄nitiā corpale illa q̄ scripta
 sūt op̄aretur. id ē ut nō tm̄
 homo missus intelligat qd̄
 verbū caro factū ē. sed et
 verbū missum ut homo fiet.
 quia nō sc̄dm imparē p̄t̄atē
 uel substantiā uel aliquid
 qd̄ in eo p̄r̄ nō sit equalē
 missus est. sed sc̄dm id qd̄ fi-
 lius a patre est nō p̄r̄ a filio.
 verbū em̄ patris est filius.
 qd̄ et sapiētia eius dicitur
Quid ergo mirū si mittit.
 nō quia īequalis ē patri s̄
 quia est manatio quedā cla-
 ritatis omnipotētis dei s̄nce-
 ris. Ibi aut qd̄ manat et de
 quo manat vnus eiusdēqz
 substantiē ē. Neqz em̄ sicut
 aqua de foramine terre aut
 lapidis manat sed sicut lux
 de luce. Nam qd̄ dictū ē can-
 dor ē em̄ lucis eterne. qd̄ aliud
 dcm̄ ē q̄ lux est lucis eterne.
 Candor quippe lucis qd̄ nisi
 lux ē. Et ideo coeterna luci
 de qua lux ē. Maluit autē
 dicere candor lucis qm̄ lux

lucis ne obscurior putaretur
 ista que manat qm̄ illa de q̄
 manat. **C**ū enī audit candor
 eius eē ista. facilius ē ut per
 hanc lucere illa qm̄ hec min⁹
 lucere credatur. **S**ed q̄a caūe
 dū nō erat ne minor lux illa
 putaret q̄ istā genuit hoc eī
 nullus unqm̄ hereticus au-
 sus ē dicere nec credendū est
 aliquē ausurū illi cogitatio-
 occurrat sc̄pturā qua possit in-
 deri obscurior lux ista q̄ ma-
 nat qm̄ illa de qua manat.
Quā suspicionē tollit cū ait
Candor est illius id ē lucis
 eterne. atq; ita ostendit eq̄-
 lem. **S**i enī hec minor ē. ob-
 scuritas illius est nō candor
 illius. **S**i autē maior ē nō ex
 ea manat. **N**on enī vincet
 de qua genita ē. **Q**uia ex
 go ex illa manat. nō ē maior
 qm̄ illa. **Q**uia vero non ob-
 scuritas illius sed candor illi⁹
 est. nō est minor. **E**qualis gō
 est. **N**eq; hoc mouere debet
 quia dca est manatio quedā
 claritatis oīpotētis dei sm̄ce-
 ris. tanqm̄ n̄a nō sit oīpotēs.
 sed om̄ipotētis manatio.
Nox enī de illa dicit. **E**t cū
 sit vna oīa p̄t. **Q**uis ē autē
 oīpotēs? nisi qui oīa p̄t. **A**b

illo itaq; mittit a quo ema-
 nat. **S**ic enī et petitur ab il-
 lo qui amabat eā et deside-
 bat. **E**mitte inquit illā de
 sc̄is celis tuis. **E**t emite illā
 a sede magnitudis tue ut
 metū sit et metū laborez id
 est doceat me laborare ne la-
 borez. **L**abores enī ei⁹ virtu-
 tes sunt de quibz iā dictū est.
Sed aliter mittitur ut sit
 cū hoīe. aliter missa ē ut n̄a
 sit homo. **I**n aiās enī sanctas
 se transfert atq; amicos dei
 et p̄phetas cōstituit. sicut etiā
 implet sc̄os angelos et oīa
 talibus ministerijs congrua
 per eos opatur. **C**ū autē venit
 plenitudo t̄pis missa ē non
 ut t̄pleret angelos. nec ut eēt
 angelus nisi inq̄ntū consiliū
 patris annūciabat. qd' et ip̄i⁹
 erat nec ut eēt cū hoībus
 aut t̄hoībz. hoc enī et antea
 in p̄ribus et in p̄phetis sed ut
 ip̄m verbū caro fieret id ē
 homo fieret et in quo futūo
 reuelato sacramento etiam
 eorū sapiētū atq; sc̄oz salus
 esset qui priusqm̄ ip̄e de vir-
 gine nasceretur de mulierib⁹
 nati sūt. et in quo frō atq; p̄-
 dicato salus sit om̄j credētiū.
Speraciū diligētiū. **H**oc ē enī

nigrū pietatis sacramētū qđ ma-
 nifestatū ē in carne. iustifica-
 tū est in spū. apparuit angel'
 p̄dicatū est in gentibz. creditū
 est in hoc mūdo. assumptū est
 in gloria. Ab illo ergo mittit'
 dei verbū cui' est verbū. Ab
 illo mittit' de quo natum est.
 Mittit qui genuit. mittitur
 qđ genitū ē. Et tūc cuiqz mit-
 tit' cū a quoqz cognoscitur atqz
 p̄cipit' qñtū cognosci et p̄cipi
 p̄t pro captu uel proficientis
 in deū uel p̄fē in deo autē ra-
 tionalis. Non ergo eo ip̄o qđ
 de p̄re natus est. missus dicit'
 filius sed uel eo qđ apparuit
 huic mūdo verbū caro factū.
 Un̄ dicit a p̄re exiui et ueni ī
 hūc mūdu. uel eo qđ ex tpe
 cuiusqz mente p̄cipit' sicut
 dictū est mitte illā ut metū
 sit et metū laborez. Qđ ergo
 natū ē ab eterno. in eternū
 ē. Candor est em̄ lucis eterne.
 Qđ autē mittit' ex tpe a quoqz
 cognoscit'. Sed cū in carne ma-
 nifestat' filius dei in hūc mū-
 dū missus ē in plenitudine t̄pis
 factus ex femina. Etā em̄ in
 sapiētia dei nō poterat mūdo
 cognoscere per sapiētiā deū.
 qm̄ lux lucet in tenebris et
 tenebre eā nō cōprehenderūt

placuit deo per stulticiā pre-
 dicatois saluos facere credē-
 tes ut verbū caro fieret et
 habitaret in nobis. Cū autē
 ex tpe cuiqz prouectus mēte
 p̄cipit' mitti quidē dicit' s; nō
 in hūc mūdu. Neqz em̄ sensibi-
 liter apparet neqz id ē corporeis se-
 sibus presto ē quia et nos scđm
 qđ mēte aliquid eternū qñtū
 possim' capim' nō in hoc mū-
 do sum'. Et om̄ iustoz spūs
 etiā adhuc in hac carne uiuē
 cū īqñtū diuina sapiūt non
 sūt in hoc mūdo. Sed p̄t cū ex
 tpe a quoqz cognoscitur non
 dicitur missus nō em̄ habet
 de quo sit aut ex quo procedat.
 Sapiētia quippe dicit. Ego ex
 ore altissimi prodij. Et de spū
 scō. a patre procedit. pater
 uero a nullo. Sicut ergo p̄
 genuit filius genitus ē. ita
 p̄t misit. filius missus ē. Sed
 quēadmodū qđ genuit et qđ
 genitus ē. ita et qui misit et
 qui missus ē unū sūt quia p̄
 et filius unū sūt. ita etiā sp̄s
 sanctus unū cū eis est. quia
 hec tria unū sunt. Sicut ei
 natū eē est filio a p̄re esse.
 ita mitti est filio cognosci qđ
 ab illo sit. Et sicut spū scō
 donū dei esse est a p̄re p̄cede

ita mitti est cognosci qd' ab illo procedat. **N**ec possum' dicere qd' sp'c sanct' a filio non procedat. **N**ecq' em' frustra idē sp'c et p'ris et filij sp'us d'f. **N**ec video qd' aliud significare voluerit cū sufflans in faciem discipulor' ait accipite sp'm sac'tū. **N**ecq' em' flatus ille corporeus cū sensu corporalit' tangendi procedēs ex corpe suba sp'us sancti fuit sed demōstrat' p' cōgruā significationē nō tm' a patre s' a filio procedere sp'm scm'. **Q**uius em' demētis sp'm' dixerit aliū fuisse sp'm' quē sufflans dedit et aliū q' post ascensionē suā misit. v' nus em' sp'us est sp'us dei sp'c patris et filij sp'us sc'us qui opatur oīa in oībus. **S**ed qd' bis datus ē dispensatio certe significationis fuit de qua suo loco qntū dñs dederit disseremus. **Q**uō ergo ait dñs quē ego mittā vobis a p're ostēdit sp'm' et p'ris et filij. **Q**uā etiā cū dixisset quē mittit p'r' addidit in noīe meo nō tamē dixit quē mittit p'r' a me quē admodū dixit quē ego mittā vobis a p're videlicet aperte ostendens qd' totius diuinitatis. uel si melius dicit' dei tatis p'ncipiū p'r' ē. **Q**ui ergo

ex patre procedit et filio ad eū refertur a quo natus ē filius. **E**t qd' dicit euāgelista sp'us nō dū erat datus quia ih's nōdū erat glorificatus. quō intelligatur nisi q'a certa illa sp'c sc'i datio uel missio post clarificationē xp'i futura erat qualis nūq' antea fuerat. **N**ecq' em' antea nulla eāt sed talis nō fueāt. **S**i em' antea sp'us sc'us nō dabat' q' implet' p'ph'e locuti sūt. cū apte sc'ptura dicat et multis locis ostendat spū sancto eos locutos fuisse. cū et de iohāne baptista dcm' sit spū sc'o replebitur iā inde ab utero m'ris sue. et spū sc'o repletus zacharias inuenitur p'r' eius ut de illo talia dicit'. **S**pū sc'o maria ut talia de dno quē gestabat utero p'ceditaret spū sc'o symeon et ana ut magnitudinē xp'i paruuli agnoscerent. **Q**uō ergo sp'c nōdū erat datus. quia ih's nōdū erat glorificatus nisi quia illa datio uel donatio uel missio sp'us sc'i habitua erat quā p'prietate suā in n'po aduentu qualis antea nūq' fuit. **N**usq' em' legim' linguas quas nō nouerat hōies locutos uenēte in se spū sc'o. sicut tūc factū est

cū oportet ei⁹ aduentū signis
sensibilibz demonstrari ut oste
deretur totū orbē terrarū atqz
omēs gentes in linguas vari
is cōstitutis credituras ī xpm
p donū spūs s̄i ut impletur
qd̄ in psalmo canit. **Nō sūt**
loquele neqz sermones quoz
nō audiātur voces eoz. in
oēm terrā exiuit sonus eoz
et in fines orbis terre verba
eoz. **Verbo itaqz dei ad uni
tate p̄sone copulatus et quo
dāmodo cōmixtus ē homo cū
uemente plenitudine t̄pis mis
sus est in hūc mūdū factus
ex feia filius dei ut esset et
filius hoīs. p̄t̄ filios hoīm.**
**Hanc p̄sonā angelica natūa
figurare antea potuit ut pre
nūciaret nō exp̄me⁹ ut ip̄a
eēt. De sensibili demonstratiōe
sp̄s sancti et de coeterna trimi
tate unitatis. Caplm. XXI.**

O sensibili autē demon
stratione spūs sancti siue
p̄colūbe sperie siue per
linguas igneas cū eius subz
p̄ū et filio coeternā p̄iterqz
īcōmutabile subdita et ser
uens creatura t̄palibz moti
bus et formis ostenderet cū
ad eius p̄sone unitate sicut
caro quod verbū factū est
non copularet nō audeo di

cere nichil tale factū eē antea.
sed tū fidenter dixerū patre
et filiū et sp̄m s̄m vnus eius
demqz substācie deū creatore.
trinitate omnipotēte insepabi
liter opari. sed ita nō posse p̄
longe imparē maximeqz cor
poreā creaturā insepabiliter
demonstrari sicut p̄ voces nos
tras que utiqz corpali⁹ sonāt
nō possūt p̄ et filius et sp̄
sanctus nisi sius et p̄p̄ris iter
ualis t̄pm certa sepatione
distinctis que siue cuiusqz vo
cabuli sillabe occupat noīa
ri. In sua quippe substancia
qua sūt tria vnū sūt. pater
et filius et spūs sanctus nul
lo t̄pali motu sup oēm crea
turam idipm sine ullis iter
uallis t̄pm uel locoz et si
mul vnū atqz idē ab eterni
tate ī eternitate tāqm̄ ip̄a
eternitas que sine veritate
et claritate nō est. In meis
autē vocibus sepati sūt pater
et filius et spūs s̄s nec si
mul dici potuerūt et ī hīs
uisibilibz sua sepatim locoz
sp̄acia tenuerūt. Et quēad
modū cū memoriā meā et
intellectū et volūtate noīo.
singula quidē noīa ad res singu
las referūtur. sed tū ab oibz
tribus singula facta sunt

caritate

Nullū enī trūi horū noīm est. qđ nō mēoria et itellāis et volūtas mea siml' opata sint. Ita trinitas simul opata ē et vocē p̄ris et carnē filij et colūbā spūs sc̄i cū ad personas singulas hec singula referātur. Quia similitudinē utriūq; cognoscit insepabilem insepam trinitatē per visibilibus creaturē specie separebiliter demonstrari. et insepabile trinitatis opationē etiā in singulis eē rebus que ul' ad patrem ul' ad filiū uel ad spm̄ sanctū demonstrandū p̄pue p̄tinere dicitur. Si ergo a me queritur quō facte sint uel uoces uel sensibiles forme atq; species ante incarnationē uerbū dei que hoc futurū p̄figurarent. per angelos ea dū opati eē respondeo qđ etiā sc̄pturarū sanctarū testimonijs q̄ntū ex istimo satis ostendi. Si autē ip̄a querit ip̄a incarnationē quō facta sit. ip̄m uerbū dei dico carnē factū id ē hōiēm factū nō tñ in hoc qđ factū est cōuersū atq; mutati. Ita sane factū ut ibi sit nō tñ uerbū dei et hōis caro sed etiā rōnalis hōis aīa atq; hoc totū et d̄s dicitur p̄p̄ deū et hō p̄p̄ hōi nem. Quod si difficile itellu

git mens fide purget magis magisq; abstinendo a peccatis et bene opando et orando cū gemitu desideriorū sc̄orū ut p̄ diuinū adiutorū proficiendo et itelligat et amet. Si autē q̄rit post incarnationē uerbi quō facta sit ul' uox p̄ris ul' species corporalis qua spūs sc̄us demonstratus est p̄ creaturā quidē facta ista nō dubito sed utrū tñmō corpalem atq; sensibile an adhibito spū etiā rōnali ul' intellectu. Hoc em̄ quibusdā placuit appellare qđ greci dicunt nozron nō quidē ad unitatē p̄sonę. Quis em̄ hoc dixerit ut q̄ quid illud est creature p̄ qđ sonuit uox p̄ris ita sit deus p̄r aut quicquid illud ē creature in quo p̄ colūbe sp̄m̄ uel p̄ igneas linguas spūs sc̄us demonstratus ē. ita sit spūs sc̄us sicut ē dei filius homo ille qui ex uirgine factus est sed tñmō ad m̄isteriū pagende significationis sicut oportuisse deus iudicauit. an aliquid aliud itelligendū sit. iuenire difficile est et temere affirmare nō expedit. Quomō tamē ista sine rationali uel i intellectuāli creatura poterit fieri

nō video neq; adhuc explicatē
 locus ē tur ita sententiā q̄ntū vi
 ras dñs dederit. Prius eī sūt
 discutienda et repellenda he
 reticorū argumēta que nō ex
 diuini libris. sed ex rōmbus
 suis proferūt quibus se vehe
 mēter cogere arbitrātur testi
 moia scripturā que de patre
 et filio et spū sancto sūt ita eē
 intelligenda ut ip̄i volūt. Nūc
 autē non ideo minōrē filium
 quia missus ē a patre. nec ideo
 minōrē spū sctm quia et pat
 eū misit et filius sufficient
 q̄ntū arbitror demonstratū ē.
 Sive em̄ p̄t' visibilē creatu
 ram. sive potius p̄t' p̄ncipij
 cōmendationē non p̄t' itequa
 litatē uel iparilitatē ul' dissi
 militudinē subē m̄ scripturis hec
 posita intelligūt q̄a etiā si vo
 luisset d̄s pater p̄ subiectā cre
 aturā visibiliter apparere ab
 surdissime tñ aut a filio quē
 genuit aut a spū sancto qui
 de illo procedit missus dice
 retur. Iste ergo sit hui' volu
 mis modus. Demceps ite reū
 adiuuātē dñō illa hēticorū
 versutissima argumēta qua
 lia sūt et q̄admodū redar
 quantur videbim'.

**Explicit liber quartus. Ina
 piunt capitula libri quinti**

Capitulum primū

Quoniam modeste ac sobrie
 Debeat homo cui etiā
 sue mētis natura iexplucabil'
 est de dei s̄bstantia cogitatē. **cap. ij.**

De inmutabili eēntia qd ē d̄s cap. iij.

Contra arrianorū argumēta
 tionē an in deo igemiti et ge
 miti appellatio sub̄arū m̄ditet
 diuersitatē **Cap. quartū**

De actūtibz siue sepabilibz siue
 m̄sepabilibz que in deo quia
 imutabilis ē eē nō p̄nt **cap. v.**

Que in deo ad aliquid dicūt
 nō scdm̄ sub̄am̄ dici nec tamē
 eē accidentia sed relatiua i cō
 mutabilia. **Cap. lvi.**

An igemitus qd pater dicit
 possit inter illa accipi que ad
 seipm̄ et sub̄atē dñe. **Cap. viij.**

Quid in quibusdā locutioibz
 valeat negatiua p̄t̄cula qua
 aliquid nō quid sit sed quid
 nō sit ostendit **Cap. viij.**

Quod in trinitate deitatis q̄t
 quid ad se dicitur vnaqueq;
 p̄sona m̄differēs atq; cōtē
 sit et vnā significet eandē
 q̄ substantiam. **Cap. ix.**

Quia necessitate tres p̄soē
 in trinitate dicātur **cap. x.**

De vera magnitudinē cuius
 participatōe magna sūt que
 cūq; sūt magna. **Cap. xi.**

Relatiue non substantialit'